

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občasno uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času obnovijo, da pošiljanje ne preneha in da dobijo vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

s pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oslramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Madjari in Hrvati.

Madjarski šovinizem razcvita se od dne do dne bujneje; posebno potrjujejo to zadnje dogodbe v madjarski zbornici, katere so posledica Reških provokacij in iz katerih je razvidno, da mora imeti mnogo potrpežljivosti, kdor hoče dobro izhajati z Madjari. V trojedni kraljevini je samo jeden jedini mož, katerega je narava osrečila s toliko potrpežljivostjo, in to je — ban hrvatski, grof Khuen-Hedervary.

Za časa cesarjevega poseta na Reki godili so se ondu nekateri izgrede. Uzrok so jim bili načrtovani Madjari in Italijani, kojim se je zamerila hrvatska čitalnica na Reki, ker je na svoji hiši razobešila narodne trobojnice in cesarja in kralja pozdravila tako naudušeno in lepo, da je to vzbudilo občo pozornost. — Madjarom in Italijanom pa ni bilo to všeč, kajti hoteli so preslepiti svetlega vladarja, da bi mislil, da je hrvatska Reka italijansko-madjarsko mesto. Ker jim je ta nakana korenito izpodletela, jeli so vseh škandalov, koje so priredili Madjari in Italijani, dolžiti Hrvate in madjarski državni poslanec Ugron interpeloval je ministerskega predsed-

nika grofa Szapary-ja o njih, a njegov tovariš Horanski je uprašal, kaj misli minister storiti, da se priklopi hrvatska Reka madjarski deželi, ako bi tega tudi ne dovolili Hrvatje.

Interpelacija sama po sebi je že škandal, še nesramnejše pa je, da se je Ugron drznil žaliti v svoji interpelaciji častnike hrvatskega polka grofa Jellačiča v obče, tega istega polka stotnika Mihajla Uzelca pa osebno, dolžeč ga, da je on nahujskal vojake, da so se udeleževali nekih demonstracij proti Madjarom.

Častniki razžaljenega polka identifikovali so se v tej zadevi z razžaljenim stotnikom in le-ta odšel je v Budimpešto, da zahteva od Ugrona zadoščenja, da ga pozove na dvoboj. — A glej — čuda golega! — viteški Madjar ni vsprejel dvoboja, na katerega pozvati ga je bil stotnik Uzelac primoran po vojaškem običaji, nego sklical je parlamentarno komisijo ter izprosil od nje določitve, je-li dolžan dati zadoščenja za razžalitve, katere je izustil v narodni zbornici. To sklicevanje na imuniteto poslanca ni bilo brez uspeha, zakaj parlamentarna komisija je razsodila, da Ugron z ozirom na to, da poslanec za svoje govore v zbornici ni odgovoren nikomur nego zbornici sami, ni dolžan dati zadoščenja razžaljenemu stotniku. Vsled te razsodbe odklonil je Gavro Ugron dvoboj in Uzelac moral se je vrniti na Reko, ne da bi bil kaj opravil.

Vsak pameten človek bi mislil, da je stvar s tem dognana, kajti da si stotnik Uzelac ni hotel omazati roke svoje, kaznujoč Ugrona, kakor se kaznujejo taki pobalinski napadovalci, to je njegova stvar. Madjari pa še niso bili zadovoljni s tem in Akoš Beöthy interpeloval je zaradi tega odklonjenega dvoboja ministerskega predsednika.

Ta interpelacija osvetljuje mišljenje odličnih madjarskih politikov tako karakteristično, da je vredno izpregovoriti o njej nekoliko besedi, kajti razburila je vso Hrvatsko in z zadoščenjem konstatujemo, da so v tej stvari jednih misli razupiti hrvatski madjaroni, zmerni narodnjaki in vročerkvni pravaši.

Beöthy rekel je v svoji interpelaciji mej drugim: „Stotnik Uzelac pozval je poslanca Ugrona na dvoboj zaradi govora, katerega je le-ta govoril v

parlamentu, a zdaj se javlja, da se je s to zadevo identifikoval ves častniški zbor Jellačičevega polka. Ako hoče ta korporacija soditi parlament, stavlja se nad njega. Zatorej predlagam, da se vsa ta stvar izroči imunitetnemu odseku, da poroča o njej poslanski zbornici, kajti v tej stvari tiči jako važno državnopravno in politično jedro, katero treba rešiti čim prej mogoče.“

Proti temu stvarnemu predlogu ne bil bi gotovo nihče ugovarjal, a Beöthy ni s tem končal svoje interpelacije nego nadaljeval tako-le:

„Politične in državnopravne strani tega uprašanja ne bodem razmotrival na dolgo in široko in sicer v interesu velikih žrtev, koje smo mi Madjari doprinali dobremu sporazumljenji mej Hrvati in Madjari. Tudi tega ne bodem poudarjal, da ta polk nosi ime Jellačiča, katero ime vzbuja v prsih vsakega Madjara žalostne spomine. To je bil človek, ki je državi in dinastiji več škodil, nego kdorkoli drugi. Ta človek užgal je zubelj domačega boja in zato ga je kralj Ferdinand peti kvalifikoval veleizdajnikom. — Zdi se mi, da se hoče to ime oživiti in se stisniti mej narod in mej vojsko, ker se več ne more stisniti mej krono in narod.“

Perfidne te besede morajo razgreti kri vsakemu človeku, kdor ima še kaj poštenja v sebi. Tako torej sodijo madjarski poslanci o slavnem banu Jellačiču, ker se je postavil na čelo narodu hrvatskemu in peljal junaške sine njegove na bojno polje, da se bore za svojega cesarja in kralja, da se bore za obstanek slavne dinastije in države. Beöthy in oni, ki so mu ploskali, kakor oni, ki mu niso znali ali mu niso hoteli ugovarjati, razžalili so s tem ne samo spomin zvestega in svojemu cesarju udanega generala, nego razžalili so ves narod hrvatski, kateri je na madjarskih pustah žrtvoval 40.000 najboljših svojih sinov.

V interesu monarhije, v interesu dobrega sporazumljenja mej pojedinimi narodi širne Avstrije je globoko obžalovati, da se na tako neoprostljiv način napada narod hrvatski, a uprav neumevno je, da se ni nihče oglašil, da pobije tega impertinentnega Madjara nesramne napade. Nihče se ni oglašil proti Beöthy-u, niti hrvatski poslanci na madjarskem državnem zboru, niti kateri ministrov. Molč se je

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikove, prevel Vojškar.)

(Dalje.)

Časih napadala je Čuvaševa brez vsakega pravega vzroka otožnost, in ob teh dneh ni niti znal, kam bi se dejal in kaj bi s seboj storil. Ob takih priložnostih postajal je navadno veseli in dobrodušni Peter Kirilovič neznosen in iskal prepira, tako da je bil pripravljen za najmanjšo besedo spreti se s svojim najboljšim prijateljem. Zakaj se je javljalo v njem to nemilo položnje — tega Peter Kirilovič niti sam ni znal.

Ko je premišljeval Peter Kirilovič sedaj o tem, se ni mogel razvedriti nikakor. Čuvašev zmatral je vse mimo hodeče zopernimi, dokler se ni pojavila v sosednem drevoredu oseba, katere milina bi morda le slepca ne mogla ganiti.

Ta je bila še jako mlada deklica, oblečena prosto, a dovolj lepo in po modi. Na njej je bil vaterpruf, ki je pokrival ves plašč, in tudi temen moden klobuk; v rokah nosila je mlada deklica razven solnčnika listnico z napisom „Musique“ in

nekoliko zavojev. Mimogredé pogledala je Čuvaševa, in pred očmi je imel jako milo lice, oživljeno z živo rudečico in velikimi črnimi očmi, da je nehoté pogledal Peter Kirilovič za brdsko neznanko.

Prišla je že do ovinka v veliki drevored, ko se je izmuznil jeden iz zavojev iz njenih rok in pal na tla, razsipaje po cesti v njem zavite hruške.

Nevedé kako, bil je Čuvašev takoj pri neznanki in jel jih pobirati.

Ona je zarudela do ušes.

— Ah, prosim, ne vznemirjajte se . . . zakaj vi . . . bodem sama, govorila je mlada deklica, iskaje z očmi klopi, kamor bi mogla položiti svoje ostale reči.

A Čuvašev ni slišal.

— Koliko jih je bilo? . . . Deset? . . . Ne, več . . . Našel sem jih že dvanajst. Gotovo petnajst? Kje je pa še jedna? Ah, nu, zdaj so vse . . .

In Čuvašev je podal zavitek z zbranimi hruškami vznemirjeni mladi deklici.

— Hvala vam . . . To je res neumno . . . prodajalec je slabo zavil . . . saj sem mu pravila, da se razvije, dejala je ona.

— Sedaj je treba zaviti bolj trdno . . . imate vrstico? prašal je Čuvašev.

— Da, ostala mi je v rokah.

— Dovolite, da Vam zavežem . . . Vam je težko z rokavicami, ponujal je Peter Kirilovič.

Sedaj sta že sedela na klopi, a mej njima so bili zavoji in „cahier de musique“. Vezaje hruške ni zgubljal Čuvašev časa in pogledaval naposled svojo neznanko.

Bila je prekrasna. Glavna krasota je bila v tem, da je bilo v njej vse resnično mlado in sveže, a se ni kazalo takim samo v oddaljenosti; ničesar ni bilo ponarejenega — o tem je mogel smelo soditi Čuvašev — saj ni pregledal malo raznoterih ženskih oseb v svojih letih.

Ugajalo mu je zelo to sveže ličice z živo rudečico, prevlečeno z bledostjo, kakor pri breskvi. Mlada deklica se je čestokrat bojazljivo nasmešnila in pri tem so blesteli izpod rudečih ustnic ravni, beli zobje, na licih so se pa naredile jamice; a najkrasnejše so bile oči. Čuvašev se je nehoté domislil, da so baš take črne oči opevali pesniki, dasi ni čital že davno pesnij. A Peter Kirilovič je hitro obrnil oči v stran: bal se je, da se preveč ne zagleda v te oči in izda utisek, katerega so naredile nanj, a radi nekaterih vzrokov Čuvašev tega nikakor ni želel.

vsprejel predlog Beöthy-jev, da ima imunitetni odsek poročati o omenjeni aferi. S tem pa stvar še ni dognana, kajti, kakor smo že začetkom teh vrst omenili, zložile so se v tej stvari vse hrvatske stranke in to bode imelo morda toli ugodne posledice, da bodo splavale po vodi madjarske nakane gledé — Reke.

Radovedni smo, kako bode o tej stvari sodil imunitetni odbor poslanske zbornice, kateremu se je Beöthyjeva interpelacija dala v poročevanje. Zanimivo je pa že to, da se je zdaj tudi ministerstvo ogersko izreklo glede počenjanja opozicije.

Madjarski oficijozni krogi, uvidši nevarnost agitacij mogočne in v deželi uplivne opozicije, skušajo zdaj v zadnji uri ukrotiti duhove, katere so vzbudili po svoji neodločnosti. Koketovanje z opozicijo in z Reškimi hrvatožderi obrodilo je ministertvu grofa Szaparyja slab sad, kajti primorano je bilo pripoznati, da so poročila policijskih funkcionarjev Reških neresnična, vedoma in hotoma spačena, a baš ta poročila bila so povod vsem poznejšim dogodkom; morala je pripoznati, da je viteški Ugron sam prekoračil meje, katere določa poslanec imuniteta, kajti ta ne daje nikomur pravico razžaljevati neljube osebe; morala je pripoznati, da so bile interpelacije Ugrona, Horanskega in Beöthyja neosnovane ter izhajale le iz želje prrediti kakšen škandal in žaliti Hrvate. — Beležuje oficijozne te glase, premišljamo le jedno: kako da so vsa ta prepričanja došla gospodom vladajočim ministrom šele zdaj, ko jim teče voda v grlo, kako da šele zdaj konstatujejo neopravičenost vseh napadov, kako da se prej ni oglasil nihče nego mirno slušal, ko se je v parlamentu žalil narod hrvatski in spomin zvestega in odličnega vojskovodje? Morda je tudi na Madjarskem marsikaj gnilo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. julija.

Nove agitacije proti češki razstavi.

Nemških sodeželanov perfidna agitacija proti češki razstavi je toli strastna in nesramna, da se že gabi vsakemu poštenemu človeku. Da prihajajo dan na dan gostje slovanski v Prago, da jih Čehi sijajno vsprejemajo, to bode Nemce, ki bi radi imeli vse pravice v Avstriji zase. Ker se tem dragim sodeželanom ni posrečilo uničiti niti moralno niti materijalno češke razstave, poskusili so zdaj zadnji naskok: na vse kriplice delajo na to, da bi odložil cesar pokroviteljstvo češke razstave ali vsaj ne prišel osebno v Prago, ker potem bi bila razstava — tako sodijo plemeniti kulturonošci z zakrivljenimi nosovi — kompromitirana in ž njim ne samo narod češki, ampak tudi vsi drugi narodi slovanski v Avstriji. —

Mogoče je vse, kajti avstrijski ministri so komplicovane sestavljenega organizma in časih ne vedo kaj je dovoljeno in prav, kaj pa ne. Pomislimo le na one čase, ko je bil Herbst minister pravosodja in ko so toli nesrečni prognaniki sibirski hvalili Boga, da so politične svoje grehe grešili na Ruskem, ko je razvijal Giskra teorijo, ki je posebno dična za ministra, da namreč levici ni treba vedeti, kaj desnica stori itd. itd. — Skratka: mogoče bi bilo, da doseže nemška agitacija svoj namen, koristi pa od tega ne bode imela nobene.

— Nu, sedaj bode trdno! a vender imate preveč rečij... Morate nesti še daleč? uprašal je Peter Kirilovič, hoteč uprašati to z nedolžnim glasom.

— Da, še precej... Šla sem skozi vrt k parobrodnemu prevezu na Vasiljevski otok, odgovorila je preprosto mlada deklica.

— Ravno prav: tudi jaz sem šel tja... Ali dovolite, da Vam pomagam? uprašal je zopet Čuvašev.

To malo naključje bilo je prijetno njegovi abotni čudi, in ukrenol je dobiti iz tega slučaja možen dobiček.

Mlada deklica pogledala je nazaj in v njenih očeh zasijala je nekaka nezaupnost.

Peter Kirilovič je to zapazil in naglo popravil.

— Ali mislite morda, da ubežim z Vašimi zavoji? uprašal je šaljivo.

Neznanka se je posmehuila popolnoma otročje-veselo.

— O, ne! Ako bi to tudi odmaknili, bi Vam ne prineslo velikega dobička... Zdelo se mi je čudna le Vaša ljubezniva ponudba, ker, ko sem šla mimo, ste sedeli tako leno, da nesem mogla niti misliti, da Vam je treba kam iti, opomnila je ona nekoliko ironično.

Beligranski „Odjek“

odgovarja nesramnim napadom nemških židovskih listov na srbske obiskovalce Praške razstave. Da pozna naš kolega v Belemgradu to infamno druhanje, katere se kliče v Avstriji s kolektivnim imenom „židovski šmoki“, ne bil bi je počastil s svojim odgovorom. — Članek sam na sebi pisan je izborno in to poudarjanje in dokazovanje srbske in sploh slovanske lojalnosti in udanosti do Avstrije je jako umestno.

Vnanje države.

Kralj Aleksander na Ruskem.

„Novoje Vremja“ poudarja, da je prihod srbskega kralja Aleksandra na Rusko navlašč za to dobo določen, da bode prisoten pri slavnostih v čast francoskemu brodogradu ter izrazi tako, na kateri strani stoji narod srbski. To je pa tem važnejše, ker se doslej manjše države še niso upale izraziti svojega mnenja o trojni zvezi, dočim kaže baš ravnanje Srbije, da male države ne morajo biti vazalne večjim. Nadalje naglašajo omenjeni list, da so simpatični glasi slovanskih časopisov porok, da so v Avstriji še elementi, kateri bi jo zadrževali od korakov nevarnih miru evropskemu.

Marki Rudini

naročil je italijanskemu veleposlaniku grofu Nigri na Dunaji, da izreče avstrijski vladi zahvalo kralja italijanskega in vsega naroda, da se je slavila 25letnica bitke pri Visu toli taktno, in da so se udeleževalci teh slavnosti spominjali tako simpatično nekdanjih nasprotnikov svojih in njihove hrabrosti. — Nemški listi, kateri uporabljajo vsako priliko, da povedo kaj o trojni zvezi, poudarjajo s posebnim zadovoljstvom, da so baje vse te slavnosti bile tudi nekako v čast italijanske mornarice, kar se je neki posebno in z odličnega mesta naglašalo. Mi pa sodimo, da so tisti novinarji, ki to pišejo — bolni na možganih.

Princ Neapoljski,

italijanski prestolonaslednik, se mudi kot gost angleške kraljice v Osbornu, kjer se prirejajo njemu na čast velike slavnosti. Pri velikem banketu napila je kraljica Viktorija kralju italijanskemu, kraljici Margeriti in princu Neapoljskemu. Princ zahvalil se je za to napitnico in napil kraljici angleški in kraljevski rodbini. Kakor je čuti, prikupil se je italijanski prestolonaslednik kraljici angleški tako močno, da ga je povabila, naj pride še enkrat v Osborne predno ostavi Angleško. — V politiki angleški pa na srečo ne uplivajo simpatije in antipatije vladarjev čisto nič in to je z ozirom na v govoru stoječo stvar, jako dobro.

Francoska zbornica

dela ministrom zopet mnogo preglavice in posebno nezadovoljen je baje vojni ministar Freycinet, ki je ob enem tudi ministerski predsednik. Kakor javljajo poročila iz Pariza, namerja Freycinet odložiti dvojno težo ali vsaj oddati portfelj vojnega ministra komu drugemu. Uzrokom, katere navajajo francoski viri, je pač še dodati, da se Freycinet boji odgovornosti, kajti v Tonkingu in Anamu ni vse tako, kakor bi moralo biti. Vsaj angleški in nemški listi poročajo, da je v teh francoskih kolonijah mnogokaj gnilega.

Iz Berolina.

Velikanske slavnosti v Kronstadtu so nemškim časopisom uprav sapo zaprli. Jedin „National Ztg.“ jih omenja, naglašujoč, da to še ni uzrok misliti na bližnjo vojsko, ker se carja ofenzivna zveza s Francijo zdi prenevarna, defenzivna pa treba ni.

Socijalno-demokratska stranka

na Nemškem, katere je doslej imponirala vsemu svetu po izborni svoji organizaciji, jela je hirati in razpadati. „Mladi“ so vzrasli in se dvignili na

stare, ki so pa tudi že mej saboj nejedini. Zdaj so mej socijalnimi demokratje prav za prav štiri stranke namreč stranke starih, dve stranki mladih, in stranka, bavarskega aristokratskega - socijalista plem. Volmara, ki je nakrat po mogoletnem iskanju našel svoje nemško srce, to je, ki je svoj program v toliko izpremenil, da je najprej Nemec, potem še le človek. Kakor znano, je ta razvrstitev pri drugih socijalistih baš obratna. Sicer pa nas na Avstrijskem vse te zadeve nemških zaveznikov naših le malo zanimajo, kajti v nas je še mogoče, ki za svoj narod in za svojo domovino tudi še kaj čutijo a zato še niso izpostavljeni javnemu zaničevanju kakor se je to zgodilo novemu patrijotu nemškemu pl. Vollmarju. Konečno omenjamo še poročila Berolinske „Kreuzzeitung“, ki pripoveduje v neki polemiki mej drugim, da so lanske leto pri vajah deželnih brambovcev le-ti streljali na svoje častnike, da pa niso mogli nikogar ujeti, ker so bili vsi brambovci, doma iz saksonskih industrijskih krajev, zgol socijalisti. „Kreuzzeitung“ je navadno dobro informovana, posebno o vojaških zadevah, torej ni nobenega povoda, da bi dvomili o resničnosti tega poročila, ki jako karakteristično osvetljuje „nepremagljivo“ vojsko našega prijatelja in zaveznika.

Dopisi.

Od nekod 27. julija. [Izv. dop.] Z ozirom

na dopis iz Podkloštra, priobčenem v 165. številki „Slovenskega Naroda“, z dne 28. t. m., dovolil si bodem svetovati g. dopisniku, da se naj radi arogance in nevednosti dotičnega brzojavnega, oziroma železniškega uradnika kar neposredno pritoži pri ravnatelstvu na Dunaji. Tam bodo tega gospodiča že podučili, kaj se sme in kaj ne, da „windische Telegramme übernehmen wir nicht“, ni kar si bodi. V brošuri: Telegraphen-Tarif. Herausgegeben vom k. k. Handelsministerium. Giltig vom 1. Juli 1891, kateri bi moral oni gospodič vestno znati, kajti veljaven je tudi za železniške brzojavne postaje, ne stoji nikjer, da „bi se morala postaja tudi nemško brzojaviti“, ter „da sicer ničesar ne prevzame“. Imenovana knjiga določuje na str. 5 v §. 10 o adresi sub lit. b: Die Adresse muss alle Angaben enthalten, welche nöthig sind, um die Uebermittlung des Telegrammes an seine Adresse zu sichern. Diese Angaben müssen, mit Ausschluss der Personennamen, in französischer oder in der Sprache des Adresslandes geschrieben sein. — Mari dotični uradnik ne vé, da je na Kranjskem slovenščina domač jezik? Nadalje pravi citirani paragraf pod lit. g: Die Telegramme, deren Adresse den in den vorhergehenden Paragraphen vorgesehenen Bedingungen nicht entspricht, müssen (čujete li?) auf Gefahr des Absenders angenommen werden. Kaj se torej kvasi, da se ne bode vsprejelo slovenskih brzojavk?! — Potem določuje §. 12 na strani 6 omenjene knjige, v katerih jezikih se morajo vsprejemati brzojavke. „Windische Sprache“ — kar je, mimogredé rečeno, le surov insult in radi kojega izraza bi jaz po prstih krcnil arogantnega gospodiča, da bi si prisvojil nekoliko več takta — sicer ni tiskana v onem indeksu, pač pa stoji poleg slovanskih jezikov: češkega, hrvatskega, ilirskega (sic! in v uradni knjigi!!), poljskega, rutenskega, srbskega, slovaškega (!), bolgarskega, maloruskega in ruskega tudi sloven-

— Res je, da nesem hitel, a sedaj, ko morem storiti malo uslugo...

— Se Vam mudi? Dobro. Jaz imam pa silo domov, zato pojdiva, dejala je brhka čnomalka in zbiraše svoje zavoje ustala.

Peter Kirilovič vzela je njih večji del: ljubo mu je bilo, da je začela govoriti neznanka s šaljivim glasom; bal se je, da se prestraši njegove pazljivosti.

Odšla sta vstric.

— V kake šole hodite? uprašal je Čuvašev in pogledavši na „cahier de musique“ poslušal se tega slučaja v razgovor.

— Nikakih šol ne pohajam. ampak sama poučujem v godbi, odgovorila je neznanka.

Čuvašev se je začudil.

— Tako?

— Da, kaj je pa tu čudnega?

— Gotovo nič — a tega bi si jaz ne bil nikakor mislil, odgovoril je Čuvašev, pogledavši na svojo sobesednico.

Ona je razumela, zarudela in nasmebnila se.

Ko je želel Čuvašev iti z njo, naredilo je to na njo neprijeten utisek pouličnega prilizovanja, a ko je videla, da ne začenja nikakega dvoumnega razgovora in hoče, kakor se vidi, izkazati samo

uslug brez vsake druge misli, se je deklica pomirila in pomislila: „čemu bi se ne pogovorila z dobrim človekom? Saj se večkrat zgodi, da se govori s popolnoma neznanimi ljudmi; naj bode tudi v tem slučajih tako.“

— Poučujem pa ne samo godbo, ampak tudi angleški jezik, je pristavila.

— Ste morda Angličanka?

— Ne, jaz sem Rusinja, samo moja mati je bila Angličanka in zato dobro znam in morem poučevati angleški jezik, kakor domači, odgovorila je mlada deklica.

— Mislim, da je jako dolgočasno delo poučevati, rekel je Čuvašev.

— Kaj se hoče! Časih je zoperno, a boljše je poučevati, kakor ničesar ne delati in biti odvisnim od drugih.

Čuvašev je temu pritrdil, dasi skoro ničesar ni delal vse svoje življenje, temveč užival le premoženje, katero sta mu ostavila oče in ded.

— Glejte, tu mej notami knjižico — nekatere gledališke igre Shakespeara čitala sem jih z jedno mojih učenk, nadaljevala je neznanka. — Pa Vi znate angleški?

(Dalje prih.)

ski !!! Tekst je res pisati treba z nemškimi ali latinskimi črkami, kar določa §. 6 omenjene knjižice na strani 4 — vse drugo pa je le šimera onega nevednega brzozavnega uradnika! — Toliko priobčujem, da bode g. dopisnik Podkloštom v bodoče vedel ravnati se pri jednacijh prilikah. — Bog in Slovani!

Naroden železničar.
Iz Domžal 20. julija. [Izv. dop.]*) Gospod Vinko Januš, ki v dopisu iz Domžal št. 138. „Slovenskega Naroda“ na naše opombe jako medlo odgovarja, trdi, da je kot bivši občinski predstojnik za vozino obljubljen brizgalnice nabral okolu 25 gld. in da je podarjene vsotice strankam povrnili. —

Tako g. Januš. — Ako ne veste vi, pa vemo mi koliko ste nabrali. Zunaj vasi Vir in Podreče, dobili ste samo v Domžalah več kakor trikrat 25 gld. in od te vsote povrnili niste strankam niti solda, temveč zamašili ste nekim dobrim dušam usta le s priliznjenimi obljubami in prošnjami. —

Sedanji župan g. Josip Stupica na katerega se sklicujete, vaši trditvi odločno oporeka, in pravi, da mu ni znano, da bi vi bili nabrane vsotice strankam povrnili. — Kot občinski predstojnik bila je vaša dolžnost, g. Januš, napraviti uradni zapisnik, v katerega bi imeli zapisati vse nabrane novce. Zatorej je za bivšega občinskega predstojnika jako žalosten izgovor, da je po preteku 17 let težavno navesti, kdo je kaj dal in koliko. — Zahteva, vsled katere naj bi se stranke, katerim ste, kakor pravite, pozabili vrniti dotične svotice, pri vas zglasile, je nepostavna, ker dolžnost strank ni, da bi se za stran izvabljenih novcev pri vas zglaševale, temveč dolžnost vaša je g. Januš, nabrane svotice strankam nazaj prinesiti ali poslati, in v tem oziru pričakujemo, da to izpolnite, ker bili bi mi v nasprotnem slučaju primorani to stvar drugje naznaniti.

Kaj ne, kako lepo se poda na tako pisanje oni dopis v Slovincu, v katerem nam neka dobra duša tako ginljivo pripoveduje, da mi vsi nismo vredni, da bi g. Janušu odvezali jermanov od njegovih čevljev.

*) Slučajno zakaseno.

Domače stvari.

— (Kdo se je prepil?) „Slovenec“ dospel je s svojimi „ekspertacijami“ do članka IV., na čegar konci pravi: „Še nismo končali“. Ker imamo družega važnejega gradiva, nego gojiti domači prepil, ustrezemo prav radi želji klerikalnega kolege in smo se za kak dan odložili odgovor na njegove članke, katerega mu ne bomo ostali dolžni. Konstatujemo le to, kdo je zopet pričel z razpravo o tem predmetu.

— (Deželno-zborska volitev.) Gospod Janez Mesar, župnik na Bohinjski Bistrici je javil centralnemu volilnemu odboru, da kandiduje za deželno-zborski mandat kmetskih občin radovljiskega in kranjskogorskega sodnega okraja.

— (Koroška deputacija zaradi šol) pojde na Dunaj jeseni, ko se vnovič snide državni zbor. „Mir“, kateremu povzamemo to vest, dostavlja: „Zmagali bomo, pa gibati se je treba. Čas za določanje prošelj za slovenske šole je tedaj do konec meseca avgusta. Nadejamo se, da bodo rodoljubi storili svojo dolžnost.“

— (Dr. Steinbach.) finančni naš minister, imenovan je Njega Velečanstva pravim tajuim svetnikom.

— („Sokolski“ izlet v Kamnik.) Kakor smo poizvedeli, se delajo v Kamniku velike priprave, da bode nedeljski izlet „Sokola Ljubljanskega“ se izvršil prav sijajno. Obširen program ljudske veselice s petjem, telovadbo in godbo priobčili bomo v jedni prihodnjih števil. Gotovo se bode izleta udeležilo tudi mnogo družega domoljubnega občinstva Ljubljanskega.

— (Slovenskim učiteljem.) Separatni vlak k razstavi v Pragi odide, kakor smo že večkrat poročali, dne 3. avgusta. Izvestno bodo to priliko porabili tudi mnogo slovenski učitelji, kajti dne 6. avgusta bode v Pragi shod slovanskih učiteljev; opozarjamo jih torej na nastopno ljubeznivo ponudbo odličnega prijatelja slovenskega, gospoda J. Lega, kateri nam je brzozaval: „Vsak slovenski učitelj, ki hoče dobiti skupno stanovanje v šolski sobi z vojaškimi posteljami, naj mi to z dopisnico nemudoma naznani.“ Naslov g. Lega je: Praga, Žižkow 472.

— (Izpiti na porodniški šoli.) Na c. kr. porodniški šoli vršili so se strogi izpiti pod

predsedstvom vladnega svetnika dr. Keesbacherja v soboto dne 25. t. m. — Izpitanih bilo je pet učenk in sicer tri iz Kranjske, jedna iz Hrvatske in jedna iz Slavonije. Mej temi napravile so izpit tri s prav dobrim, dve z dobrim uspehom. Po storjeni obljubi čestital je g. vladni svetnik dr. Keesbacher kandidatijam na tem zares lepem uspehu, ter jih opominjal, naj se vedno s hvaležnim srcem spominjajo svojega učitelja, koji z današnjim dnem zvrši 40. leto, to je 80. tečaj svojega uspešnega učiteljskega delovanja. Tem toplo izraženim besedam sledilo je vsestransko prisrčno čestitanje. Slavljenec, vladni svetnik prof. dr. Valenta, koji je v zadnjem času prejel mnogo častitk od prvih strokovnjakov porodstovlja, zahvaljeval se je v lepem govoru, v kojem je mej drugim opominjal kandidatije, naj se tudi izven šole, ko stopijo v praktično življenje, tako pridno uče, kajti le na ta način jim bode mogoče napredovati ter s svojim znanjem človeštvu koristiti. Na to so se diplome razdelile in s tem je bila improvizirana a lepa slavnost končana.

— (Razstava šolskih del.) — Jutri v sredo in v četrtek bode, kakor je vsako leto običajno, razstava del učenk c. kr. obrtne strokovne šole za umetno vezenje in šivanje čipk (Virantova hiša na Št. Jakobskem trgu v drugem nadstropji.) Gotovo bode ta razstava kakor prejšnja leta, tudi letos zanimala širše kroge občinstva, ki bodo imeli priliko preveriti se o napredkih učenk. Razstava je odprta vsak dan od 9—12 ure zjutraj in od 3—6 popoldne. Ustop je brezplačen. O razstavi nam je obljubljeno daljše poročilo.

— (Družba sv. Mohorja.) Kako izvrstno napreduje to vzgledno naše slovensko društvo, kaže nam število udov, ki je od lanskega leta narastlo za 3743 tako da družba šteje letos 51.827 udov, kar je gotovo, glede na mali broj slovenskega naroda, ogromno število. In vender je tudi pri tem številu še vedno mogoč napredek, kakor nam kaže vsakoletno naraščanje članov.

— (Na Celovski gimnaziji) bilo je letos 65 Slovencev. Izmej osmošolcev so trije naredili zrelostni izpit z odliko, mej temi sta dva bila Slovenci. Lani bilo je Slovencev 59 na gimnaziji.

— (Spremembe v učiteljstvu.) Mesto nadučitelja v Košani dobil je g. Martin Judnič, nadučitelj v Črmošnjicah, učiteljsko mesto na jednorazrednici v Robu def. učitelj g. Franc Koller v Stalcirjih. Provizorična učitelja g. B. Andoljšek v Dragi, g. J. Erker v Spodnjem Skrilu in provizorični učiteljici gospd. Ida pl. Dangerjeva in Ivanka Dolinarjeva imenovani so definitivnimi na svojih dosedanjih mestih.

— (Prememba posesti.) Gosp. Lenarčičevo bišo na Poljanah št. 9 kupil je g. trgovec J. Schuster za 11.000 goldinarjev.

— (Slovensko katoliško-politično in gospodarsko društvo na Koroškem) priredilo bode dne 16. avgusta veselico pri Razaju na Plešivcu. Več ob priliki.

— (Srečen padec.) Včeraj padel je pri popravljanji g. Škabrneta hiše zidarski delavec s strehe tri nastropja visoko. Padel je na kup desk tako srečno, da se ni poškodoval nego samo malo na roki. Hotel je celo takoj zopet pričeti delati, kar se mu je pa zabranilo, ker je vender le mogoče, da bi se bil znotraj kaj poškodoval in ga treba torej zdravniško preiskati.

— (Iz Šoštanja) se nam poroča: Dne 27. t. m. nadzoroval je našo četverorazredno šolo deželni šolski nadzornik g. dr. V. Jarz. Spremljal ga je g. okr. š. nadzornik Janko Prokej.

— (Letno poročilo čveterorazredne deške ljudske in obrtno-nadaljevalne šole v Kamniku) podaja nam nekatere dogodbe iz šolske kronike, navaja šolske dobrotnike, imena učiteljstva in število učencev. Učiteljskih moči je bilo skupaj šest, namreč štirje učitelji in dva duhovnika za krščanski nauk. Učencev je bilo v vseh razredih začetkom leta 242, koncem leta 223, za bližnji višji razred sposobnih 148. Ponavljalno šolo je obiskovalo 12 učencev, v srednje šole je ustopilo lansko leto 7 učencev in letos se jih je oglasilo 10. V obrtnonadaljevalni šoli je bilo skupaj 82 učencev raznih obrtov v dveh razredih, v pripravljalnem in trgovinskem tečaju.

— (Naši „štiraki.“) Državne blagajne dobile so baje ukaz, da bakrenih denarjev po 4 kr. ne izdajajo več v promet, temveč da jih oddajajo v centralno državno blagajno, od katere jih bode dobila Dunajska glavna delavnica novcev. Tam jih

bodo prelili in predelali v novčiče. Pred 10 leti bila je velika vsota tega denarja nakopičenega v državnih blagajnah, ker jih nikdo ni hotel jemati. Mej tem so se spravili v promet, kjer jih je zdaj kacega pol milijona komadov. Za zdaj se bodo nadomestili z novčiči, kaj se pa bode zgodilo pozneje, še ni določeno.

— (Hude nevihte na Hrvatskem.) V raznih krajih Hrvatske bili so preteklo soboto hudi viharji, ki so napravili mnogo škod. Na graščini Pavkovač podrl je vihar hlev v katerem je bilo 70 glav živine, od katerih je bilo 16 ubitih. Po cestah prevračal je vihar vozove in jih metal v jarke. V okolici Siseški pobila je huda toča. V Oseku je v sadnih vrtovih in v vinogradih vse uničeno. Tudi v Zagrebški okolici je vihar naredil izredno veliko škodo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. julija. Pri obravnavah za trgovinsko pogodbo s Švico se baje kažejo težave.

Levov 27. julija. Poljski listi potrjujejo vest, da po najnovejših dispozicijah definitivno cesar ne pojde v Prago.

Peterburg 27. julija. Diner, ki ga je dal veliki knez Aleksij na krovu „Asie“ admiralu Gervaisu, njegovemu štabu in poveljnikom francoskih ladij, bil je sijajen. Udeležili so se visoki in odlični ruski dostojanstveniki. Okolu 200 francoskih pomorščakov s svojimi častniki obiskali včeraj koncert. Admiral Gervais pojde z deputacijo francoskih častnikov brzkone v Moskvo, kjer se pripravlja sijajen vsprejem.

Kronstadt 27. julija. Pri banketu, ki ga je dal poveljnik v Kronstadtu admiral Schwarz francoskim častnikom, govoril admiral Gervais napitnico: Od včeraj zdi se mi, da živim v začaranem svetu, tako prepričevalni so dokazi simpatije in ljubeznivosti, katere se nam skazujejo tu v Rusiji. Navdajati nas morajo ponosom in radostjo, kajti one veljajo ne samo nam nego dragi naši Franciji. Vsprejmite torej pozdrav Francije velikemu slavepolnemu carstvu Ruskemu.

Pariz 17. julija. „Agence Havas“ poroča, da je car ruski, ko je posetil francosko brodogradnjo, poslal telegrafično čestitko predsedniku republike Carnotu, kateri se je takoj carju telegrafično zahvalil.

Praga 28. julija. „Politik“ protestuje najodločneje proti temu, da bi se dvomilo o udanosti češkega naroda nasproti cesarju in državi. Dokazano je to na neštevilnih bojiščih sijajno. Izjavlja, da bodo najkrasnejši slavnostni dnevi za češki narod oni, ko bode cesar bival na Češkem, da se osvedoči o napredku na kulturnem polju.

Solnograd 28. julija. Lokalna železnica Solnograd-Mondsee izročila se danes javnemu prometu.

Carigrad 28. junija. Rustempaša, bivajoč na odpustu v Franciji, dobil ukaz nemudoma vrniti se na svoje mesto v London, brzkone da upliva na „Foreignoffice“ glede Egipta. Govori se o resnih nemirih v Bagdadu.

Razne vesti.

* (O grozni nesreči na Vincenski železnici.) o kateri smo včeraj poročali telegrafično, donajajo listi podrobnosti, ki so strašne. Mrtva trupla ponesrečenih so vsa sežgana in imajo komaj še človeško podobo. Večina mrtvih je zgorela. Ponesrečeni so večinoma delavci in trgovskega stanu ter so se vračali od izleta na deželo. Kriv nesreče je baje strojevodja vlaka, ker je prehitro vozil in se ni oziral na znamenja, ki so mu veleli obstati. On zopet trdi, da je hudobna roka nekaj pokvarila na stroji, da ni mogel koj ustaviti vlaka.

* (Nasledki strele.) Blizu Vidma v Italiji dogodila se je grozna, a vender čudna nesreča. Neki Giovanni Vatta vozil se je v odprtem vozu z dvema gospodoma iz Marana domov, ko jih je dohitela nevihta. Strela je udarila v voz, ubila Vatta, šla okolu voza in osmodila popolnoma oba konja. Ostala dva gospoda v vozu nesta bila nič poškodovana.

* (Ljudska štetev na Francoskem.) Aprila meseca t. l. vršila se je ljudska štetev na Francoskem, pri kateri se je našlo skupaj 38.095.150 prebivalcev. Pomnožilo se je število prebivalstva proti l. 1886 za 208.584. V mestih se je pomnožilo število, na deželi pa zmanjšalo, kar kaže, da vse preveč sili v mesta.

* (Nesreča.) Iz Kamenca (Steinamanger) na Ogerskem se poroča o veliki nečreči. Major grof Rudolf Wallis padel je s konja in obvisel z noge v stremenu, tako da ga je splašeni konj vlekel za soboj in ga usmrtil.

* (Šest ladij se je potopilo.) Iz Valparaísa v Čilu se poroča, da je silen vihar uničil šest velicij ladij jadrenic. Nekatere so se potopile z vsem moštvo.

* (Velika nesreča.) V železnicah Švic na Dunaji dogodila se je velika nesreča. Več delavcev nosilo je velik, z razbeljenim tekočim železom napolnjeni kotel. Jeden izmed njih se je izpotaknil in razbeljena tekočina razlila se je čez devet delavcev. Dva sta poškodovana na smrt, trije jako težko in štirje bolj lahko.

Narodno-gospodarske stvari.

Škoda po toči.

Na več krajih smo letos že imeli točo in škoda je veliko naredila. Za letos je po vinogradih, katere je hudo zadela, sama obrala pa tudi v sadunostih ne bode se v jeseni treba dolgo muditi, kjer so imeli točo. Kar je pa še najhuje, je to, da je pokazila že za prihodnje leto les in ne bode ondi ne veliko branja ne sadja.

Nekaj pa še da tudi v tej nesreči še pomagati, to pa, ako se ravna z lesom, kakor njegovi naravi ugaja. Brž potem, ko je toča pobila po vinogradih ali sadunostih, naj se pusti les, kakor je; naj se ne reže, ampak počaka se naj, da les na novo požene. Kedar se je to zgodilo, naj se pogleda, koliko poganjkov in kje se jih je nastavilo. Tedaj pa se odrežejo vsi taki, ki ne stojé na pravem kraju in vse rozge, ki jih ni treba za drugo leto.

Da se rozge lepo razvijajo, zato je treba gotovih snovi, ki jih vleče trs iz zemlje. Ker pa je bilo teh snovi že za prve, po toči oškodovane rozge več treba, zato jih sedaj za nove rozge trta ne more več v toliki meri dobiti iz zemlje ter jih tedaj ni v novih rozgah, ali pa jih pride vsaj premalo vanje. Iz tega pa prihaja to, da se les, če je preveč rozg, ne razvije do cela in tudi ne dozori, kakor mu je treba. Potem pa še se ne nastavi toliko cvetnih popkov, nekaj, kar se izgodeva že letos za cvetenje, ki bode v prihodnjem letu. Zato tedaj ne sme se pustiti veliko rozg na trsu, po toči oškodovanem.

Na sadnem drevju se iz početka tudi naj nič ne reže, če ni vihar česa polomil. Skorija na deblu in na vejah, če je oškodovana, pa se naj namaže z zmesjo iz ilovice in kravjeka, na debelo in brž, ko je mogoče. Sicer bi se nežne celice, iz katerih se dela skorija, v solnci posušile in skorija bi se se pokvarila. Da maža ne odpade, naj se pokrije s kako cunjjo. „Sl. Gosp.“

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—93)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Listnica uredništva:

Gosp. dopisniku z Vrhnike: Prav radi volje ustregli smo Vaši želji in prijavi včeraj Vaš dopis, da se čuje tudi drugo mnenje. Nam, ki ne poznamo lokalnih razmer, ne smete zameriti, če damo znanemu dopisniku prostor za nasprotno mnenje. Isto tako radi ustregli smo Vam.

Gosp. dopisniku iz Zagorja: Nam pač ni mogoče ustreči izraženi želji na dopisnici. Tega ne smemo, niti ne moremo, ker zaloga se je preselila drugam. Razumete nas.

Loterijske srečke 25. julija.

V Trstu: 45, 64, 18, 31, 80.
V Linci: 24, 18, 16, 38, 68.

Tujci:

27. julija.

Pri **Maličih**: Schuster, Hoffman, Heller, Stroheim, Paschka, Müller z Dunaja. — Kališnik iz Trbiča. — Pach iz Pulja. — Wittichen iz Zagreba. — Modic iz Nove vasi. — Hauliček iz Maribora. — Jančigar iz Dobriča. — Dr. Cega pl. Celio iz Trsta.

Pri **Stenu**: Herz, Jamnitz, Gross, Sicher, Thieben, König, Hlavaček, dr. Seberiny z Dunaja. — Offenheimer, Arletti, Strupi, Usiglio iz Trsta. — Pufitsch iz Trbiča. — Kuhar, Bukovsky iz Prage. — Matelic iz Pulja. — Salomon iz Bukarešta. — Baron Apfaltrern s Križa. — Curich iz Budimpešte. — Wiesner iz Temesvara. Tissa, Oppitz iz Gorice. — Werner iz Pariza. — Scheyer iz Rateš.

Pri **avstrijskem cesarju**: Kosak iz Trsta. — Dinig, Krayzel z Dunaja. — Perper iz Gradca.

Pri **bavarskem dvoru**: Trampoš iz Kočevja. — Lenard iz Reichenburga.

Pri **južnem kolodvoru**: Zahn, Schmidt, Kraft, Bär iz Norimberka. — Henmaier z Dunaja.

Umrlj so v Ljubljani:

24. julija: Helena Šuber, dedektiva hči, 19 let, Reber št. 4, jetika. — Ivan Lovše, trgovski vajenec, 22 let, Slovene ulice št. 5, jetika. — Karolina Kopečni, delavka, 17 let, Gruberjeve ulice št. 4, jetika.

25. julija: Marija Mlakar, pazničkova hči, 1 leto, Ulice na Grad št. 10, škrlatica. — Matilda Napret, zasebnica, 71 let, Mestni trg št. 18, vodenica. — Apolonija Petkovšek, delavčeva žena, 36 let, Tržaška cesta št. 23, jetika. — Roman Jeras, ključarjev sin, 3 leta, Marije Terezije cesta št. 26, kostenica. — Marija Svetek, delavčeva hči 10 let, Streliške ulice št. 11, jetika. — Marija Brajer, čevljarjeva hči 2½ leta, Streliške ulice št. 11, škrlatica. — Ivanka Mrak, uradnikova hči, 9½ leta, Streliške ulice št. 8, jetika.

V deželni bolnici:

24. julija: N. N., okolu 60 let star delavec, pretres možganov.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. julija	7. jutraj	736.4 mm.	14.6° C	brevz.	megla	
	2. popol.	734.4 mm.	24.6° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	732.1 mm.	17.4° C	brevz.	jasno	

Srednja temperatura 18.9°, za 0.7° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. julija 1891.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	395,447.000 gld. (— 9,356.000 gld.)	
Zaklad v gotovini	245,581.000 „ (— 5.000 „)	
Portfelj	137,166.000 „ (— 5,552.000 „)	
Lombard	20,735.000 „ (— 1,938.000 „)	
Davka prosta bankovčena rezerva	61,459.000 „ (+ 11,518.000 „)	

Dunajska borza

dne 28. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.45	92.35
Srebrna renta	92.95	92.25
Zlata renta	111.45	111.45
5% maronsa renta	102.45	102.45
Akcije narodne banke	1026—	1026—
Kreditne akcije	291.25	289—
London	117.60	117.75
Srebro	—	—
Napol.	9.35	9.37½
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.85	57.90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179 „ 75 „
Ogerska zlata renta 4%	—	105 „ — „
Ogerska papirna renta 5%	—	101 „ 65 „
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	115	50 „
Kreditne srečke	100 gld.	187 „ 50 „
Rudolfove srečke	10	20 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke	120	155 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	225 „ — „

Kurja očesa (bradavice)

je moči odpraviti v osmih dneh povsem, bolečine pa v nekaterih urah po urabi dobroznane priljepka Karla Beno ita v Meranu na Tirolskem.

Zavitek stane 15 kr.

Naročilom po pošti priložiti je 5 kr. za poštino. Zaloga v Ljubljani pri g. H. L. Wenzel-u, trgovina s specerijskim blagom. (619—2)

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega in tolažilnega sočutja ob žalostni in pretresujoči izgubi naše iskreno ljubljene, najmlajše hčerke

IVANZE

potem za mnogobrojne prekrasne vence nepozabljeni pokoji darovane in za jako časte udeležitev pri sprevedu k poslednjemu počitku, izrekam vsem, zlasti pa tukajšnjemu visokemu c. kr. finančnemu ravnateljstvu, slavnemu računskemu oddelku in mladim nosilkam prelepih vencev, svojo odkritosrčno in najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 28. julija 1891.

V imenu žalujoče obitelji:

Anton Mrak,

(623)

c. kr. računski oficijal.

Učenca

kateri je zvršil vsaj štirirazredno ljudsko šolo z dobrim uspehom, vsprejemem v svojo trgovino s specerijskim blagom in železnino. (599—3)

Fran Gustin v Metliki.

CEMENT

izvrsten za kapnjice (širne) in za zidanje, potem opeko prodaja Matevž Lipar, tovarnar v Šmarjci pri Kamniku. Cena po dogovoru. (604—4)

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofijske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motilne prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (595—3)

za bolni želodec!

Lepa prilika!

Ker nedostaja dela, prodajam dva lepa črna konja, stara po 5½ leta. Obadva sta jednake barve in izborna tekača. Pripravna bi bila posebno za kakega prečastnega gospoda duhovnika. Konja sta visoka po 155 cm. in krotka, da more z njima ravnati vsak otrok. — Nadalje prodajam lep landaver, kateri bi bil posebno primeren za kako obitelj, majhen voziček s katerim je moči voziti 10 do 12 stotov in v kojega se lahko pripreže eden konj ali pa tudi dva. — Vse to pod jako ugodnimi pogoji.

Ako bi pa hotel kdo kupiti vso flakarsko mojo pripravo, to mu prodam še: 3 landaverje, 2 bruma (coupé), zaprt voz, dva na pol odkrita voza, pet parov konj in hlev. Razven tega še štiri pare konjskih oprav, (3 pare angleških in jeden par prsnih oprav), 4 pare komatov kolosarjev in vse, kar le potrebno v hlevu. (622—2)

Franjo Bulc,

flakar na Reki via del governo, casa Zinaié.

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Poslovne knjige, kopirne knjige, knjige beležnice. Izboren vez, najboljši papir, čedno in ukusno z natančnimi linijaturami, ceneno. Bibliorhapes (priprava za sešivanje pisem). Zapisne in skrilne knjige, beležnice, folijo knjige, ozke priročne knjige, glavne knjige, knjige v četrtniki, knjige kazalnice. (456—3)

Naznanilo.

Meščanska korporacija v Kamniku naznanja, da bode prodala na javni dražbi

v četrtek dne 6. avgusta ob 2. uri popoldne pri Žagi v Stahovci

okolu 2000

smrekovih in jelkovih hlobov.

Upravništvo meščanske korporacije v Kamniku

dne 25. julija 1891.

Anton Frölich, načelnik.

(621—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna (524) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrže vse manj vredne ponaredke.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu na Koroskem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Rupferschmid.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.